

ת"פ 6204/10/15 - מדינת ישראל נגד יוסף בסטקר

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 6204-10-15 מדינת ישראל נ' בסטקר
ת"פ 28426-05-15

בפני	כבוד השופט עמית פרייז
מאשימה	מדינת ישראל ע"י עו"ד רוני אלסטר- תביעות נתניה
נגד	
נאשם	יוסף בסטקר ע"י עו"ד יקי קהן

החלטה

ביום 9/11/17 נדון הנאשם, לאחר קבלת הסדר טיעון, למאסר בפועל של חודש וחצי על דרך עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים. זאת בגין שתי עבירות של איומים כלפי אנשי שב"ס בעת שהיה כלוא.

ביום 26/2/18 פנה הממונה על עבודות השירות, באמצעות נציג מטעמו, לבית המשפט בבקשה להורות על הפסקת עבודות השירות, משמע להורות על ריצוי המאסר בפועל (בחלקו שטרם רוצה) בכליאה של ממש. בנימוקי הבקשה הצביע הממונה על התנהגותו של הנאשם ביחס לביצוע עבודות השירות. כך, לעיתים נעדר מהעבודה ללא הצדקה, לעיתים נכח במקום העבודה ללא ביצועה, וכן לעיתים הפגין יחס בוטה, לרבות איומים, בעיקר כלפי מעסיקתו והמפקח על ביצוע העבודות.

בעקבות זאת החל בירור אצל הממונה, אך במהלכו הנאשם המשיך בהתנהלותו הבוטה והמאיימת כלפי בעלי תפקידים שונים, ואף הפסיק בעצמו את הבירור. נקבע לו מועד לבירור נוסף, תוך מתן הזדמנות לשוב לפני כן לביצוע העבודות. עם זאת, לאחר זמן מה הנאשם נעצר במסגרת תיק אחר, ולאחר מכן שוחרר למעצר בית. בתיק האחר הוגש כתב אישום המייחס לנאשם עבירה של איומים בגין אירוע מחודש פברואר 18', בו איים לפגוע באם בנו. יתר על כן, במהלך הדיון בבקשה שבפניי עלה כי לאחר האמור הנאשם היה מעורב באירוע נוסף שהוליד כתב אישום, בו מיוחסות לו עבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כך שהתפשט בתא המעצר, ובהמשך קילל וירק לעבר שוטרים שהורו לו להתלבש.

הבקשה שבפניי נסמכת על סעיף 51(א2) לחוק העונשין, שעניינו הגשת כתב אישום כנגד עובד השירות שעל פי העובדות הנטענות בו, בית המשפט מתרשם שהתחלה או המשך עבודות שירות אינם הולמים עוד נשיאה של עונש המאסר בעבודות שירות, וזאת נוכח העבירה נשוא כתב האישום, על נסיבותיה.

הנה כי כן, נוסח הסעיף מאפשר שיקול דעת לבית המשפט להורות על המרת עבודות השירות במאסר בפועל של ממש. עם זאת שיקול דעת זה מופעל תוך בחינת כתב האישום החדש, אך ללא התייחסות לאופן התנהגותו של הנאשם במהלך ביצוע עבודות השירות. זאת לא בכדי, שכן התנהגות שכזו מאפשרת לממונה על עבודות שירות לפעול בהליך של הפסקה מנהלית של עבודות השירות, בהתאם לסעיף 51ט לחוק העונשין. במקרה שבפני הוחל בהליך שכזה, ולמרות התנהלותו של הנאשם במסגרת ההליך, שתאמה את התנהלותו שהובילה להליך, ההליך לא הסתיים, וניתנה לו הזדמנות לתקן דרכיו, אך בינתיים נעצר בגין התיק החדש. למרות שעד מהרה שוחרר בתנאים מגבילים, הליך ההפסקה המנהלית לא חודש, אלא הועדף המסלול של הגשת הבקשה שבפני.

בעפ"ג 54212-01-18 **עיסא נ' מדינת ישראל**, שהוגש על ידי ב"כ המאשימה בדיון, דובר במי שבעת שאמור היה לבצע עבודות שירות חזר לבצע עבירה מהסוג בה הורשע, כאשר בעת גזר הדין המקורי עמדו לחובתו הרשעות קודמות בעבירה זו. על כן, ועל אף נסיבות אישיות קשות, הורה בית משפט השלום על הפקעת יתרת עבודות השירות, וערעור הנאשם על כך נדחה. אף בענייננו מדובר בדפוס התנהלות חוזר של הנאשם, ולא מדובר רק בעבירות החדשות לעומת אלה שהולידו את גזר הדין, אלא גם בעבירות נשוא הרשעות מוקדמות יותר לגזר הדין.

לצד זאת אין להתעלם ממצבים שבאו לא אחת בפני בית משפט זה, עת הממונה על עבודות שירות מבקש להמתין עם מתן חוות דעת בשאלת התאמת נאשם כזה או אחר לריצוי מאסר בפועל על דרך עבודות שירות, מהטעם שזה טרם סיים לבצע עבודות שירות בגין תיק קודם, שלא אחת עניינו עבירות דומות או שקולות במהותן לעבירות נשוא התיק במסגרת הופנה הנאשם לחוות דעת הממונה. משמע נראה שלא אחת הממונה שם את הדגש על בחינת התנהגות הנאשם במהלך ביצוע עבודות שירות, ולא על נסיבותיו של התיק החדש, מה עוד שהנאשם הורשע בינתיים בגינו.

נראה שאף בענייננו הממונה שם את הדגש על התנהגות הנאשם ולא על תוכנו של התיק החדש. מרכז הכובד של הבקשה שבפני הינה התנהגות, במקרה זה בעייתית מאד של הנאשם, במהלך ביצוע עבודות השירות, שכן לכך הוקדש עיקר התיאור של הנימוק העובדתי של הבקשה. עם זאת, כאמור לעיל, תיאור עובדתי זה לא רלבנטי מבחינת העילה המנויה בסעיף הרלבנטי לבקשה. לעומת זאת הליך ההפסקה המנהלית, אליו בהחלט רלבנטי תיאור זה, לא רק שלא מומש בזמנו למרות התנהגות זו, אלא שלנאשם ניתנה הזדמנות לתקן דרכיו, כך שהממונה הבהיר בזמנו שעדיין התנהגות זו לא הגדישה הסאה.

לשון אחר, בעניינו של הנאשם שבפני ננקט הליך חריג לכשעצמו של בקשה להפסקה שיפוטית של עבודות השירות אשר הבסיס העובדתי שלה הינו בעיקרו כזה שמתאים להליך של הפסקה מנהלית של העבודות, בעוד שבהליך ההפסקה המנהלית שהחל בזמנו לא מוצה הדין עם הנאשם.

יתר על כן, יש לזכור כי באופן עקרוני, גם כאשר לבית המשפט ישנה סמכות לשנות גזר דין עקב שינוי שאירע מאז שניתן גזר הדין, עדיין עליו לעשות כל הניתן שגזר דין יקויים כפי שהוא, והחריג הוא שינוי לאחר שניתן. עיקרון זה כה משמעותי, כך שלא אחת במסגרת הליכי המעצר של עובד שירות בתיקו החדש, אחד השיקולים הנשקלים לבחינת שחרור בתנאים מגבילים, ואופיים של אלה, הינו מתן אפשרות לביצוע עבודות השירות (כפי שעולה למשל מפסיקה שהגיש ב"כ הנאשם בדיון: ע"פ 6178/06 **טבו נ' מדינת ישראל**, עמ"ת 7902-04-17 **חבשי נ' מדינת ישראל**, עמ"ת 18254-12-15).

מדינת ישראל נ' אבו צדקה).

עקרון זה יפה במיוחד בענייננו, עת המדובר במאסר בפועל קצר מאד על דרך עבודות שירות, כאשר כשליש ממנו כבר רוצה למרות הכל, וכאשר גזר הדין ניתן תוך אימוץ הסדר טיעון (משמע אף המאשימה סברה כי זה העונש הראוי לנאשם). יתר על כן, משמעת העבודה והיחס ההולם לסביבתו שמאפיינים את הנאשם מאז יצא לעבודה במסגרת שחרורו הנוכחי בתנאים מגבילים, כפי שעלה מעדות מעסיקו הנוכחי בדיון, נותנים בסיס של ממש להערכה כי הנאשם לא יכשיל עוד את ביצוע גזר הדין כפי שהוא.

בשים לב לכלל השיקולים לעיל, אני דוחה את הבקשה שהוגשה מטעם הממונה להמרת יתרת עבודות השירות במאסר בפועל של ממש. הממונה יפעל להשמת הנאשם בכל מקום עבודה על פי שיקול דעתו, כאשר ככל שחלילה הנאשם ידחה את ההזדמנות הניתנת לו ויפגין שוב התנהגות לא ראויה במהלך ביצוע יתרת עבודות השירות, פתוחה הדרך בפני הממונה לפתוח נגדו שוב בהליך של הפסקה **מנהלית** של עבודות השירות.

ניתנה בלשכה, בהעדר הצדדים.

שימוע יתבצע במעמד הצדדים ביום 19/6/18, כפי שנקבע מבעוד מועד.